

[Finansministeren.]

syn til de tekniske problemer, der opstår, fordi der efter forslaget skal indføres to sæt regler for beregning af særlig indkomstskat af fortjeneste på fast ejendom.

Det andet sæt regler skal efter forslaget gælde for ejendomme, der benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, og som omfattes af frigørelsesafgiften, enten fordi de ligger i landzone, eller fordi ejeren har givet ejendommen ind under frigørelsesafgiften imod at opnå en lettelse af ejendoms- og formuebeskatningen.

For de nævnte landbrugsejendomme m. v. medfører lovforslaget hverken ændringer i den gældende faktiske beskatningsprocent på 60 eller i de gældende regler om opgørelsen af fortjenesten. Begrundelsen herfor er, at der i loven om frigørelsesafgift er fastsat særlige regler om beskatningen af de værdistigninger, der opstår, når det bliver muligt at anvende disse ejendomme til andre formål end landbrug m. v. For landbrugsejendomme m. v., der ligger i landzone, indtræder pligten til at svare frigørelsesafgift, når ejendommen inddrages under en byzone eller et sommerhusområde. Ved den første afståelse af ejendommen, efter at der er indtrådt pligt til at svare frigørelsesafgift, skal der endvidere svares en afståelsesafgift. For de ejendomme i byzone, som ejeren har givet ind under frigørelsesafgiften imod en lettelse af ejendoms- og formuebeskatningen, indtræder pligten til at svare frigørelsesafgift, når ejendommen overgår til anden anvendelse end landbrug m. v., dog senest ved 17. almindelige ejendomsyurdering. Også for disse ejendomme skal der svares afståelsesafgift ved den første afståelse, efter at der er indtrådt pligt til at svare frigørelsesafgift.

Da der således gælder særlige afgiftsregler for de værdistigninger, der indtræder, når der bliver mulighed for at anvende disse ejendomme til andet end landbrug m. v., er det fundet mindre rimeligt at skærpe den særlige indkomstskat af fortjeneste på disse ejendomme, når de sælges til købere, der må påregnes at skulle fortsætte landbrugsvirksomheden.

For at opnå, at den faktiske beskatningsprocent bliver ved med at være 60 for disse ejendomme, foreslås det at ændre det gæl-

dende 100 pct.-tillæg til ejendomsfortjenesten til et tillæg på 50 pct. Den særlige indkomstskat skal jo efter forslaget forhøjes til 40 pct., og 40 pct. af en fortjeneste, der er forhøjet med 50 pct., svarer netop til 60 pct. af selve fortjenesten.

Som jeg nævnte før, sker der heller ingen realitetsændringer i reglerne om, hvorledes fortjenesten skal opgøres ved afståelse af de landbrugsejendomme m. v., som det her drejer sig om. Derimod stilles der forslag om nogle tekniske ændringer, der medfører, at de gældende regler får samme virkning som hidtil, uagtet lovens beskatningsprocent ændres fra 30 til 40. Herom tillader jeg mig at henvisse til lovforslaget og bemærkningerne.

I bemærkningerne til lovforslaget er der redegjort for de samlede virkninger af de ændringer vedrørende faste ejendomme, som jeg her har omtalt.

For de landbrugsejendomme, der omfattes af frigørelsesafgiften, bliver den særlige indkomstskat efter lovforslaget praktisk taget den samme som efter de gældende regler. For andre ejendomme betyder forslaget derimod skatteforhøjelser på omkring en niendedel af den hidtidige skat. Er anskaffelsessummen forholdsvis stor, kan forhøjelserne blive større end en niendedel, og er fortjenesten meget beskedn, kan der blive tale om mindre skatteforhøjelse og i enkelte tilfælde om skattenedsættelse.

Det har kun været muligt at foretage et meget usikkert skøn over de provenumæssige virkninger af dette lovforslag, men vi anslår, at det for finansåret 1973-74 vil indbringe et merprovenu i en størrelsesorden på 50-60 mill. kr. En tredjedel af merprovenuet tilfalder kommunerne og resten statskassen.

Efter forslaget skal ændringerne i den særlige indkomstbeskatning have virkning fra og med indkomståret 1972.

Hermed skal jeg anbefale lovforslaget til en velvillig behandling i det høje ting.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af afskrivningsloven.

Forslaget går ud på at ændre lovens regler om afskrivning på skibe og om beskatningen ved salg af skibe. Formålet med ændringerne er at lægge en dæmper på den tilskyn-

[Finansministeren.]

delse, de gældende regler giver til at investere i skibe med henblik på at opnå en øjeblikkelig skattemæssig fordel.

For den del af skibets anskaffelsessum, der ligger mellem 1 mill. kr. og 4 mill. kr., foreslås det, at det tidspunkt, hvor skatteyderen kan begynde at afskrive, udskydes med 1 år i forhold til de gældende regler.

Er anskaffelsessummen på 1 mill. kr. eller derunder, kan skatteyderen altså begynde at afskrive på samme tidspunkt som hidtil.

Er anskaffelsessummen over 1 mill. kr., er det kun for den del af summen, der ligger mellem 1 mill. kr. og 4 mill. kr., at begyndelsestidspunktet for afskrivning forskydes 1 år.

Ved at holde de første 1 mill. kr. af anskaffelsessummen uden for denne foranstaltning opnås det, at afskrivningerne ikke forskydes for de fleste fiskerfartøjer og andre noget mindre skibe. Begrundelsen herfor må søges i et hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende inden for fiskerierhvervet.

Som jeg lige nævnte, omfatter dette forslag heller ikke den del af anskaffelsessummen, der ligger over 4 mill. kr. Det skyldes, at det er tilstræbt at afgrænse ordningen således, at den virker særlig afdæmpende inden for det område, hvor det har vist sig, at skatteyderne i særlig grad har ladet sig påvirke af udsigten til en øjeblikkelig skattemæssig fordel. Det har især drejet sig om investeringer i skibe af en størrelsesorden, hvor et indgreb over for den del af anskaffelsessummen, der ligger mellem 1 mill. kr. og 4 mill. kr., vil begrænse den øjeblikkelige skattefordel forholdsvis meget.

For de større skibe bliver indgrebet mindre mærkbart, fordi det her er en forholdsvis stor del af anskaffelsessummen, der ligger over de 4 mill. kr. Det betyder, at der sættes ind over for de tilfælde, jeg nævnte før, uden at det går for stærkt ud over de gavnlige virkninger, afskrivningsreglerne har for skibsfartens og værftsindustriens udvikling og for beskæftigelsen inden for disse erhverv.

Den 1-årige forskydning af en del af begyndelsesafskrivningen er udformet forskelligt for 2 grupper af skibe.

Den første gruppe omfatter nybygninger, hvorom skatteyderen har indgået skibsbygningskontrakt i et år forud for det år, hvor værftet leverer skibet. Her foreslås det at ændre reglerne om de forskudsafskrivninger, skatteyderen kan foretage i byggeperioden. Loven bestemmer herom, at skatteyderen i alt kan forskudsafskrive indtil 30 pct. af den aftalte byggesum og i et enkelt indkomstår indtil 15 pct. Skatteyderen kan første gang foretage forskudsafskrivning i det år, hvor skibsbygningskontrakten er indgået, og sidste gang i året før leveringsåret. Når skibet bliver leveret, går de foretagne forskudsafskrivninger fra i det beløb, som skatteyderen kan afskrive på i tiden efter levering.

Det er adgangen til at påbegynde forskudsafskrivning allerede i kontraktåret, der nu foreslås ændret. Adgangen hertil foreslås begrænset til den del af den aftalte byggesum, der ligger under 1 mill. kr., samt den del, der ligger over 4 mill. kr. På den del af byggesummen, der ligger mellem 1 mill. kr. og 4 mill. kr., kan skatteyderen altså først foretage forskudsafskrivning i de år, der ligger efter kontraktåret, men før leveringsåret.

Efter forslaget bibeholdes den gældende regel om, at der ikke kan foretages forskudsafskrivning på helt små skibe med en aftalt byggesum under 200.000 kr.

I bemærkningerne til lovforslaget er der en række eksempler, der belyser virkningerne af forslagens regler om forskudsafskrivningerne. Jeg tillader mig i det hele at henvise hertil og skal her blot nævne, at for skibe med en aftalt byggesum over 4 mill. kr. bliver forskudsafskrivningen i det år, hvor kontrakten er indgået, formindsket med 450.000 kr. I reglen bliver det indhentet ved forskudsafskrivning i det 2. år efter kontraktåret, men hvor leveringstiden er forholdsvis kort, kommer de 450.000 kr. dog først til afskrivning i tiden efter levering.

Den anden gruppe af skibe, hvis begun-

[Finansministeren.]

delsesafskrivning begrænses, omfatter dels brugte skibe, dels nybygninger, hvorom skatteyderen ikke har indgået skibsbygningskontrakt i et år forud for leveringsåret. Der kan ikke foretages forskudsafskrivning på den slags skibe, og for denne gruppe er det derfor anskaffelsesårets saldoafskrivning, der foreslås begrænset. Efter forslaget skal anskaffelsesårets saldoafskrivning kun omfatte den del af anskaffelsessummen, der ligger under 1 mill. kr., samt den del, der ligger over 4 mill. kr. Den del af anskaffelsessummen, der ligger mellem 1 mill. kr. og 4 mill. kr., kommer altså først med i den afskrivningsberettigede saldoværdi i året efter anskaffelsesåret.

Også dette forslags virkninger er belyst i eksempler i lovforslagets bemærkninger: Hvor anskaffelsessummen for et skib i denne gruppe er over 4 mill. kr., medfører forslaget, at afskrivningen i anskaffelsesåret bliver formindsket med 900.000 kr. Det modsvares af forøgede afskrivninger i de følgende år, således at forskellen mellem afskrivningsforløbet efter de gældende regler og efter forslaget efterhånden bliver mindre.

Forslaget indeholder særlige bestemmelser om, hvorledes de regler, jeg her har omtalt, skal anvendes, når skatteyderen er med i et interessentskab, partrederi eller kommanditselskab, der investerer i et skib. I den slags tilfælde kan skatteyderen kun afskrive på den del af anskaffelsessummen, der svarer forholdsmæssigt til hans andel. Den del af anskaffelsessummen, der ligger mellem 1 mill. kr. og 4 mill. kr., skal også nedsættes til et beløb, der svarer forholdsmæssigt til andelen, og for dette beløb udskydes det tidspunkt, hvor skatteyderen kan begynde at afskrive, så med 1 år i forhold til de gældende regler.

Den tilskyndelse, de gældende regler giver til at investere i skibe med en øjeblikkelig skattebesparelse som hovedformål, skyldes ikke blot, at begyndelsesafskrivningerne er forholdsvis rummelige. Tilskyndelsen skyldes også, at skatteyderne kan regne med en forholdsvis lempelig beskatning af den fortjeneste, de eventuelt kan opnå ved at sælge skibet for et højere beløb, end det er nedskrevet til. Hvor skibe sælges i forbindelse med afhændelse, afståelse eller opgivelse af den virksomhed, hvortil skibet hører, skal

skatteyderen nemlig kun betale særlig indkomstskat af fortjenesten.

Efter de gældende regler er den særlige indkomstskat 30 pct. I et lovforslag, som jeg fremsætter samtidig med afskrivningsforslaget, foreslås det at ændre denne beskatningsprocent til 40; det vil selvsagt også have betydning for det problem, jeg her er inde på. Som en yderligere foranstaltning, der specielt tager sigte på dette problem, foreslås det, at skibsfortjenesten skal beskattes som almindelig indkomst i en del af de tilfælde, hvor den er særlig indkomst efter de gældende regler. Efter forslaget skal denne beskatning med almindelig indkomstskat gælde, når skatteyderen som deltager i interessentskab, partrederi, kommanditselskab eller lignende har haft en andel i det afhændede skib på under en fjerdedel. Sælges skibet med tab, skal tabet kunne fradrages i den almindelige indkomst i den slags tilfælde.

Det er hensigten, at datoen i dag skal være skæringsdag for ikrafttrædelsesreglerne i lovforslagets § 2. Det betyder, at de ændrede regler om saldoafskrivning på skibe, der er leveret, skal gælde for skibe, der anskaffes fra og med i dag. Lovforslagets regler om forskudsafskrivning på skibe skal gælde, når skibsbygningskontrakten indgås i dag eller senere. Bestemmelsen om, at fortjeneste og tab ved salg af visse skibsparter på under en fjerdedel skal henregnes til almindelig skattepligtig indkomst, skal gælde for fortjenester, der erhverves, og tab, der konstateres fra og med i dag.

Hermed skal jeg anbefale lovforslaget til en velvillig behandling i det høje ting.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (*Medarbejderaktier*).

Det er hensigten med det foreliggende lovforslag at lette adgangen for de i et selskab ansatte lønmodtagere til at kunne udnytte et tilbud fra selskabet om at kunne tegne aktier på fordelagtige vilkår.

Allerede i den første lov om særlig indkomstskat m. v. blev der indføjet en bestemmelse, hvorefter finansministeren under visse betingelser kan tillade, at udbytteandele eller lignende, som en arbejdsgeber ud-